

- С91 Сучасний стан і перспективи розвитку держави і права: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Львів, 14-15 червня 2019 р. Львів: Західноукраїнська організація «Центр правничих ініціатив», 2019. 152 с.

Видається в авторській редакції. Оргкомітет конференції не завжди поділяє думки учасників.

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

Гончарук О. О. ВПЛИВ ДЕРЖАВИ НА ФОРМУВАННЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ ГРОМАДЯН	7
Жовтобрюх Б. С., Бахновська І. П. ПРАВОВА КУЛЬТУРА СУСПІЛЬСТВА ЯК СКЛАДОВА ЗАГАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ.....	9
Невзорова І. В. ПРАВОВА КУЛЬТУРА ТА ПРАВОВА СВІДОМІСТЬ НОТАРІУСА.....	12
Пенькова Т. І. ПРАВОВИЙ ІНГІЛІЗМ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ПОДОЛАННЯ.....	14
Струць Ю. А. ОСНОВОПОЛОЖНІ ПРАВА ЛЮДИНИ ЯК ЗАГАЛЬНОСОЦІАЛЬНЕ ЯВИЩЕ	17
Чернойван В. А. ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО: ОСНОВНІ СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ	20

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО

Замула Д. А. КОНСТИТУЦІЙНА СКАРГА ЯК ЗАСІБ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА	23
Олійник І. О. ГОЛОВНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНСТИТУТУ ПРЕЗИДЕНТСТВА В УКРАЇНІ	25
Піфко О. О. ЗАКРІПЛЕННЯ ГАРАНТІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ ТА ОКРЕМИХ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	28
Степанюк В. О. СКАСУВАННЯ ДЕПУТАТСЬКОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ: ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ	31
Стещенко Р. Ю. ЕЛЕМЕНТИ СИСТЕМИ ДЖЕРЕЛ МІГРАЦІЙНОГО ПРАВА УКРАЇНИ.....	34
Сибро М. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ ВІЛЬНОГО ТА РІВНОГО ВИБОРЧОГО ПРАВА НА ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ВИБОРАХ	37
Веніменко К. П. ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	39
Віненко К. В. АДВОКАТ ЯК СУБ'ЄКТ НАДАННЯ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ	42

3. Для відображення вищеперелічених особливостей закупівлі вугілля доцільно ухвалити спеціальний закон, яким їх закріпити.

Література:

1. Про закупівлю енергетичного вугілля: Постанова Кабінету Міністрів України від 06.08.2008 р. № 694. *Офіційний вісник України*. 2008. № 59. Ст. 1978. Стор. 21 (втратила чинність 28.01.2017 р.).
2. Про здійснення закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти: *Постанова Кабінету Міністрів України* від 28.03.2008 р. № 274. *Офіційний вісник України*. 2008. № 25. Ст. 793. Стор. 88 (втратив чинність 22.10.2008 р.).
3. Про особливості здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності: Закон України від 24.05.2012 р. № 4851-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 17. Ст. 148 (втратив чинність 01.04.2016 р.).
4. Про публічні закупівлі: Закон України від 25 грудня 2015 р. *Відомості Верховної Ради*. 2016. № 9. Ст. 89.

НАПРЯМ 6. АДМІНІСТРАТИВНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО

Бараненко Д. В.

кандидат юридичних наук

МОДЕРНІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ

Модернізація інформаційно-аналітичного забезпечення центральних органів виконавчої влади має проводитись у руслі основних напрямів модернізації публічно-управлінського знання в цілому. Можна виокремити наступні напрями модернізації публічно-управлінського знання, яким має відповідати і інформаційно-аналітичне забезпечення центральних органів виконавчої влади: критичне переосмислення радянської управлінської практики з її типовими властивостями авторитаризму, патерналізму та колективної безвідповідальності; таке переосмислення потребує значних інтелектуальних зусиль, оскільки включає визначення нових світоглядно-ціннісних орієнтирів, тощо; більш широке і сутнісне запозичення досвіду управління розвинених, демократичних країн, акцентування уваги на його теоретико-методологічних основах; окремим прикладом нашого неадекватного запозичення концептів демократичного врядування може бути підміна принципу верховенства права принципом верховенства закону; серйозний аналіз сформованої за період незалежності української практики управління, критика негативних аспектів та посилення конструктивних рекомендацій; деполітизація науки публічного управління, більш послідовне відмежування від корисно-меркантильних владних інтересів; відповідно, посилення ролі істинного відтворення реального стану та розкриття технологічних (виключно управлінських) аспектів знання; послідовне і чітке проведення демаркаційних ліній між наукою публічного управління та іншими науками, оскільки міждисциплінарний характер першої досить часто зводиться до опису суміжної предметної сфери без врахування таких сутнісних рис публічно-управлінського знання, як визначення перспектив зміни наявного стану [1, с. 115].

Попри реформу публічного управління, в Україні склалася дуже непрозора і громіздка система управління інформаційно-аналітичним забезпеченням. Так, в складі уряду функціонує Міністерство культури та інформаційної політики України, до повноважень якого входить забезпечення функціонування державних інформаційних ресурсів. Зі змісту цього повноваження логічно випливає, що управління процесами інформатизації державного управління, зокрема його виконавчої ланки, має здійснюватися саме цим міністерством. Подночас в структурі органів влади існує Державне агентство з питань електронного урядування України, яке підпорядковується напряму Кабінету

Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра України – Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства. Вже у його знаходиться Державне підприємство «Держінформресурс», структурним підрозділом якого виступає Національний центр електронного урядування, які спеціалізуються на виконанні робіт з інформатизації органів влади та реалізації системи е-урядування і техніко-технологічному супроводі інформаційно-аналітичної системи публічного управління.

З метою усунення недоліків у дублюванні компетенцій слід запропонувати наступну структуру органів державного управління в сфері інформаційно-аналітичного забезпечення, в якій здійснити перерозподіл владних повноважень, зокрема:

- вилучити з повноважень Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації повноваження з вироблення інформаційної політики в сфері інформаційно-аналітичного забезпечення, в т.ч. впровадження інформаційних систем і регулювання державних інформаційних ресурсів;

- покласти на Адміністрацію Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України обов'язки з реалізації державної політики захисту телекомунікаційних мереж за участю органів державної влади та інформації, яка є власністю держави в координації дій з Службою безпеки України; покласти на Службу безпеки України функції з нагляду за безпекою державних електронних комунікацій; ліквідувати Державне агентство з питань електронного урядування України і передати його повноваження і функції Міністерству культури та інформаційної політики України на чолі з Віце-прем'єр-міністром з питань інформатизації [2, с. 65];

- підпорядкувати Адміністрацію Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру; Державне підприємство «Держінформресурс» Кабінету Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра з питань інформатизації [3];

- надати Національному центру з питань електронного урядування статусу управління Міністерства культури та інформаційної політики України і всю роботу з питань інформаційно-аналітичного забезпечення сконцентрувати в даному управлінні [4, с. 181];

- покласти на Міністерство культури та інформаційної політики України функції створення управління діяльністю Національного депозитарію електронних ресурсів з фактичним забезпеченням роботи через Національний центр з питань електронного урядування та ДП «Держінформресурс».

Таким чином, на відміну від існуючої системи: ліквідується нагромадження органів влади в сфері управління інформаційно-аналітичним забезпеченням; пов'язані функціонально органи влади знаходяться в одному вертикальному підпорядкуванні, що полегшить координацію їх дій в ході розробки і впровадження інформаційно-аналітичної системи; рішення щодо розвитку інформаційно-аналітичного забезпечення і електронного урядування готуватимуться, минаючи посередників, Міністерством культури та

інформаційної політики України і можуть бути затверджені в якості постанов Кабінету Міністрів України; будучи Віце-прем'єр-міністром, міністр інформації матиме достатні владні повноваження для координації дій органів влади по інформатизації.

Література:

1. Ніколаєв В. Підходи до визначення сучасних стратегій інформаційно-аналітичної діяльності органів виконавчої влади. *Актуальні проблеми державного управління*. 2015. Вип. 2. С. 112-117.

2. Дейнега Х. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів виконавчої влади. *Актуальні проблеми державного управління*. 2013. Вип. 1. С. 64-67.

3. Пугач А.О. Сутність процесу інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної виконавчої влади в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2010. № 8. URL. : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duug_2010_8_6.

4. Коломієць Є.В. Основні напрями модернізації інформаційно-аналітичного забезпечення органів виконавчої влади в Україні. *Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія : Управління*. 2014. Вип. 3. С. 178-188.

Белкін Л. М.
адвокат

м. Київ, Україна

Юринець Ю. Л.

професор кафедри конституційного та адміністративного права

Національний авіаційний університет

м. Київ, Україна

Белкін М. Л.
адвокат

Юридична фірма «Моріс-груп»

м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ ЄДНОСТІ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ У СФЕРІ АДМІНІСТРУВАННЯ ПДВ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА СУДУ ЄС

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що попри очікування від конституційної судової реформи 2016 року, якою однією із цілей задекларована єдність судової практики, ця ціль не досягнута навіть на рівні судової практики конкретного касаційного суду, коли насправді єдність судової практики розпадається на окремі практики окремих суддів (колегій суддів)